

בש"פ 1535/17 - יוחנן נשיא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1535/17

כבוד המשנה לנשיא ח' מלצר

לפני:

יוחנן נשיא

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982 על החלטות בית המשפט המוחזין בירושלים (כב' השופט כ' מוסק) מתאריכים:
27.12.2016 ו- 19.01.2017 ב-בע"ח
16-27.03.2017; הودעה מעדכנת מטעם המשיבה מתאריך 30.03.2017; הודעה מטעם העורר מתאריך 04.04.2017; הודעת הבירה מטעם העורר מתאריך 09.04.2017

תאריך הישיבה: כ"ה באדר התשע"ז (23.03.2017)

בשם העורר:

עו"ד דני בר דוד (מטעם הסניגוריה הציבורית)

בשם המשיבה:

עו"ד יעל שרע

ההחלטה

1. בפני עירר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חס"פ) על

עמוד 1

החלטותיו של בית המשפט המחויזי הנכבד בירושלים (כב' השופט כ' מוסק) ב-בג"ח 27615-12-16 הנזכרות בcourtת
במסגרת נדחתה בקשהו של העורר לעיון בחומר חקירה.

אביא להלן את הנתונים הנדרשים להכרעה בערר.

רקע והליכים קודמים

2. بتاريخ 23.06.2016 הוגש נגד העורר כתוב אישום לבית המשפט המחויזי בירושלים. לפי הנטען בכתב האישום - במוועדים הרלבנטיים לכתב האישום העורר עבד כנהג הסעות בחברה מסוימת (להלן: החברה). לפי הנטען, העורר נשלח מספר פעמים מטעם החברה להסיע ילדים מסגרת חינוך מיוחד ברכב הסעה. בכתב האישום מתואר עוד כי "הינה קטינה, ילידת שנת 2001, אשר סובלת מפיגור קל" (להלן: המתלוננת).

3. בכתב האישום נטען כי בשלושה מועדים שונים, במהלך שנת 2015, אינם ידועים במדויק למשיבת העורר ביצע במתלוננת מעשים מגונים, בזמן שההעמה לא נוכחות מלאה ברכב ההסעה, וזאת לפי הפיוט הנטען הבא:

(א) לפי הנטען, בתחלת חודש ספטמבר 2015, או בסמוך לכך, בשני מועדים שונים - המתלוננת ישבה במושב האחורי של רכב ההסעה. במהלך הנסיעה, כך נטען, בעת שהתבצע חילוף בין המלואות ברכב ההסעה, ולא נכח מלאה ברכב הנ"ל - העורר התישב ליד המתלוננת, ליטף את רגלה, הרים את צאתה, ונגע באיבר מיניה מתחת לתחתוניה, וזאת לשם גירוי, או סיפוק מיני. בתגובה למעשי העורר, כך נטען, המתלוננת קמה ועבירה לשכת בקדמת רכב ההסעה והעורר שב למקוםו.

(ב) בכתב האישום נטען עוד כי באמצע חודש ספטמבר 2015, או בסמוך לכך - המתלוננת עלתה לרכב ההסעה, והתיישבה במושב האחורי. לפי הנטען, במהלך הנסיעה, העורר ביקש מהמלואה לחזור ממסלול הנסיעה לצורכי אישי. בהמשך, כך נטען, המלואה הסכימה וירדה מרכב ההסעה. בשלב זה, כך נטען, העורר עצר את רכב ההסעה, שלא במסגרת מסלול הנסיעה ליד חנות מכחול מסוימת, עבר להתיישב ליד המתלוננת, ליטף את רגלה, הרים את צאתה, ונגע באיבר מיניה מתחת לתחתוניה, וזאת לשם גירוי, או סיפוק מיני. בתגובה למעשי העורר, כך נטען, המתלוננת הזיזה את ידו מעלה, וביקשה שישע לביתה ולא יגע בה.

4. כתב האישום ייחס לעורר במקרה של מעשה מגונה (שלוש עבירות) – עבירה לפי סעיף 348(ב), בנסיבות סעיפים 245(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

5. بتاريخ 05.09.2016 בא-כח העורר ביקש מהמשיבת לקבל לעיונו, בין היתר, שתי קבוצות של חומרם, שלשיתו הם חומר חקירה, שיפורטו להלן:

(א) הקבוצה הראשונה – כללה את החומר שנאסף על ידי ארגון "אור שלום" בעניינה של המתלוננת (להלן: חומר

אור שלום). בהקשר זה, בא-כוח העורר טען כי במסגרת חומר החקירה שנמסר לו בידי המשيبة בתיק, מושא כתב האישום - הוא קיבל לעיננו את הודעתה של המתלוונת בתיק חקירה אחר (פל"א 349273/11), אשר ממנו עלה כי המתלוונת החלה בטיפול במסגרת ארגון אור שלום, אשר מטפל בילדים בסיכון, בעקבות חשש לפגיעה מינית שהמתלוונת ואחותה היו מיד אוחיה הגadol.

בא-כוח העורר הוסיף כי בתיק החקירה, מושא כתב האישום, מצוין: "טופס דיווח אודוט אירוע חריג" מתאריך 15.10.15, שנערך על ידי עו"ס ציפורה גשל-רואה, מטעם ארגון אור שלום (להלן: דיווח וגשל-רואה). בא-כוח העורר טען כי בדיווח ווגש-רואה מתואר, בין היתר, כי המתלוונת סיפרה לעיתמים לעו"ס וגשל-רואה על מפגשים עם בניים, כאשר סיפורייה השונים, שסופרו בהתלהבות רבה, היו לרוב, בלתי הגיוניים, ונאמרו בתוך בלבד אסוציאציות, לעיתים תוך רמזות בעלות גוון מיני. בא-כוח העורר טען כי האמור בדיווח ווגש-רואה מצדיק בדיקה מעמיקה של מצבה הקוגניטיבי והנפשי של המתלוונת על בסיס חומר אור שלום, וזאת כדי לבחון את האפשרות לפיה גם במקרה, מושא כתב האישום - המתלוונת תיארה דברים שלא קרו בפועל.

(ב) הקבוצה השנייה כללה את חומר החקירה ב-תיק פל"א 226046/15 (להלן: תיק הפל"א). בהקשר לכך, בא-כוח העורר טען כי מדיווח וגשל-רואה עלה גם כי בחצי שנה טרם תלונת המתלוונת בתיק, מושא כתב האישום - המתלוונת דיווחה על כך שנגש הסעות אחר הראה לה תמונות "לא צנויות", לשונה. לדברי בא-כוח העורר, תיק הפל"א, אשר נסגר בידי המשيبة בעילה של חוסר ראיות מספיקות - דומה בנסיבותיו לכתב האישום הנוכחי, ויש בו כדי ללמד על שאלת מהימנותה של המתלוונת, ועל כן הוא ביקש לעין בו.

למען שלמות התמונה אצין כי בא-כוח העורר ביקש לעין עוד בחומרים נוספים, אשר אינם מבקשים במסגרת העורר שבכורתה.

6. بتاريخ 02.11.2016 המשיבה מסרה בתגובה, בין היתר, כי חומר אור שלום לא נתפס בידי היחידה החוקרת, ועל בא-כוח העורר הגיע בעניינו של חומר זה בקשה לפי המסלול הקבוע בסעיף 108 לחס"פ. המשיבה הודיעה עוד כי תיק הפל"א הזמן על ידה, והוא תשיב בנפרד בעניינו לאחר שתיעין בו. בצד האמור, המשיבה הסכימה להעביר לידי ההגנה את סיכום הודעתה של המתלוונת ואת הערכת המהימנות מטעם חוקרת הילדים במסגרת פל"א 349273/11, הנזכר בפסקה 5(א) שלעיל.

7. بتاريخ 24.11.2016, במסגרת דיון בעניינו של העורר בבית המשפט המחוזי הנכבד, המשיבה הודיעה כי לאחר שבחנה את תיק הפל"א, היא סבורה כי אין מדובר ב"חומר חקירה" כמשמעותו בסעיף 74 לחס"פ, ולפיכך היא החלטה שלא להעיבו לעיננו של בא-כוח העורר.

8. بتاريخ 13.12.2016 בא-כוח העורר הגיע לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה לעין בחומר חקירה "לפי סעיף 74 או 108 לחס"פ", כלשונו. בגדיר הבקשתו, בא-כוח העורר ביקש לקבל לעיננו, בין היתר, את חומר אור שלום ואת תיק הפל"א.

9. בתאריך 21.12.2016 המשיבה התנגדה לבקשתו. במסגרת זו המשיבה טענה, בין השאר, כי לאחר שעניינה בתיק הפל"א – היא לא מצאה בו כל ראייה לבננטית להגנתו של העורר.

10. בתאריך 22.12.2016 התקיים דיון בבקשתו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, במסגרתו בא-כוח הצדדים חזרו על עיקרי טענותיהם.

החלטות בית המשפט המחוזי הנכבד

11. בתאריך 28.12.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי חומר החקירה שנמסר עד כה לעורר אכן מעלה חשש מסוים כי המטלוננט: "מספרת למיטפלים בה על אירועים הנוגעים לבנים או לאירועים מיניים שאינם הגיוניים" (ראוי: פיסקה 29 להחלטה). בית המשפט המחוזי הנכבד הוסיף וקבע כי אין חולק כי תיק חקירה קודם בעניינה של המטלוננט, שעסוק בתולנה שהמטלוננט הגיע נגד נגה הסעות אחר בחשד לביצוע עבירות מין – נסגר מחוסר ראיות לאחר שחקורת הילדים לא קבעה במסגרתו ממצאי מהימנות, וכי בחולף 5 חודשים מאז אותה תולנה הוגשה התולנה, מושא כתוב האישום הנוכחי. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נכון להיום:

"... אין מדובר בנסיבות רגילה ופשטוטות, אלא יש בסיס לטענתו המבוקש [העורר – ח"מ] כי קיים חשש ממשי שגם בעניינו יש ספק באמינות המטלוננט. בנסיבות אלו, סבורני כי גובר הצורך לאפשר למבקר [העורר – ח"מ] לבסס את הגנתו ולהיעזר בכל מסגר אפשרי, במידה והוא לבננטי לעניין" (ראוי: פיסקות 30-31 להחלטה; הדגשות שלי – ח"מ).

יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה גם את בקשה העורר לקבל לעיונו את תיק הפל"א, בקביעו כי אין כדי לסייע בהגנתו של המבוקש, מלבד אמריות שהובאו כבר בדיווח ומשל-רזהה. בית המשפט המחוזי הנכבד פסק לעניין זה כך:

"באשר לתיק הפל"א, שנsegar כאמור מחוסר ראיות, עינתי בחומר החקירה המצו依 בו, לרבות דו"ח חוקרת הילדים שחקרה את המטלוננט, והודעת החשוד וד"ח העו"ס מאור שלום. אכן, מדובר בתולנה דומה, אם כי לא זהה, נגד נגה הסעות. לא נקבעו בתיק החקירה ממצאי מהימנות. גם דו"ח העו"ס קרוננברג אינם מכיל אמריות כלשהן הנוגעות למהימנות המטלוננטים השונות מהאמור בדו"ח שרשמה הגב' ומשל-רזהה. למעשה, מדובר אמריות זהות בשאלת אם היו איתהותם קודמים. מעבר לכך, אין דבר בתיק החקירה יכול לסייע בהגנת הנאשם [העורר – ח"מ], שכן מלבד ההחלטה לסגור את התקיק מחוסר ראיות, בין היתר בהסתמך על האמור בדו"ח העו"ס בדבר דמיונה של המטלוננט, לא נקבעו ממצאי מהימנות כלשהם ביחס למטלוננט. לפיכך, אני סבור כי תיק הפל"א כשלעצמו יכול לבסס את הגנת המבוקש [העורר – ח"מ], מלבד אותן אמריות המופיעות כאמור גם בדו"ח הגב' ו旄ל-רזהה" (שם, פיסקה 33).

12. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע עוד כי החלטתו לעניין חומר או רשות תינתן לאחר שחומר זה יובא לעיונו על ידי המשיבה.

13. בתאריך 19.01.2017, ולאחר שבית המשפט המחוזי הנכבד עיין בחומר או רשות, הוא דחה גם את בקשתו

של העורר לעין בו, בקביעו כדלקמן:

"מדובר במסמכים רבים, בהם דוחות אישים הנוגעים למתלוונת. אין במסמכים אלה כדי לסייע להגנת הנאשם [העורר – ח"מ]... החומר כולל פרטיהם אישים הנוגעים למתלוונת, חייה וכדומה, ואין מקום לחושף פרטים אלה, וממילא אלה לא יועילו להגנת הנאשם [העורר – ח"מ]. זאת ועוד, המסמכים כוללים פרטים מידיעים לגבי נערים ונערות נוספים ובודאי שאין מקום לחושף פרטים אלה" (ראו: פיסקאות 2-6 להחלטה).

החלטתו של בית המשפט המחויז הנ"ל עומדות בסוד העורר שפני.

טענות העורר

14. בהודעת העורר – בא-כוח העורר "מאמצז את הקבועות הנורמטיביות" שנקבעו על ידי בית המשפט המחויז הנכבד (ראו: פיסקה 23 לעורר), אולם, לשיטתו, קביעות אלו היו אמורות להוביל לכך שחוморאור שלום ו-תיק הפל"א – יעברו לעיונו. בא-כוח העורר טען ביחס לחומרים המבוקשים הn"ל כדלקמן:

(א) ביחס לחומר אוור שלום – בא-כוח העורר טען כי הוא אינו מבקש לקבל לידי פרטים אישיים הנוגעים למתלוונת, וכי הוא מסתפק בתיעוד שמננו ניתן להסיק כי קיימת נטייה של המתלוונת לתאר תיאורים דמיוניים, וזאת אף תוך "השחרת" פרטים שאינם רלבנטיים, והסתתרת מידע הקשור בנערים, או בנערות אחרים.

(ב) ביחס ל-תיק הפל"א – בא-כוח העורר טען כי נוכח הדמיון הנטען בין תיק הפל"א לתיק, מושא כתוב האישום, יש ב-תיק הפל"א כדי לסייע להגנתו של העורר. בא-כוח העורר הדגיש במיוחד את הצורך בחומרם הבאים מתוך תיק הפל"א:

(ב.1.) דו"ח שערכה עו"ס קרוננברג, המתיחס לנטייתה הנטענת של המתלוונת לדמיונות שווא בהקשרים שונים. בתוך כך, טוען כי מסירת דיווח וगשל-רווה להגנה אינה מיותרת את הצורך בחומר נוספת, אשר עשוי מככלול, ליצור ספק באמינותה של המתלוונת ביחס לכתב האישום.

(ב.2.) הערכת המהימנות שנערכה למתלוונת במסגרת תיק הפל"א.

(ב.3.) הودעתה של המתלוונת בתיק הפל"א – לשיטת בא-כוח העורר, לאחר שהחוקרת שגבתה את הودעת המתלוונת בתיק, מושא כתוב האישום, גבתה גם את הودעת המתלוונת ב-תיק הפל"א – היא נמנעה לשאול את המתלוונת שאלות רלבנטיות, שנשאלו כבר במסגרת חקירות תיק הפל"א.

הדין בערר

15. בתאריך 23.03.2017 התקיים בפני דין בערר. במסגרת הדיון, המשיבה הסכימה להעביר לידי בא-כוח העורר פרפרזה על בסיס חלק מדו"ח עו"ס נוסף המציג בחומר אוור שלום. לאחר מכן המשיבה מסרה לעיוני דו"ח סיכום שנערך עם בת שירות לאומי מארגן אוור שלום, המתיחס לנטייתה הנטענת של המתלוונת בספר סיפורים דמיוניים, והוא הותירה את ההחלטה בעניינו של דו"ח זה בהידי בית המשפט. לאחר שעיניתי בחומר זה – הוריתי למשיבה למסור אותו לבא-כוח העורר על דרך של פרפרזה, בהשחתת שם מסוים. בא-כוח המשיבה טענה עוד כי חומר אוור שלום, זולת מה שנסמר כבר לעורר, כולל פרטים אישיים אודות המתלוונת, שאין בהם, לשיטתה, כדי לסייע להגנתו של העורר. באשר לתיק הפל"א – המשיבה מסרה כי בתיק המצוי בידיה חסרים חומרים מסוימים, וביניהם: תמליל חקירתה של המתלוונת, דיסק המתעד את החקירה, והערכת מהימנות, ועל כן היא טרם יכולה את עדמתה בעניין זה, וכי זו תמסר לאחר שמכלול החומר יהיה בידי.

16. לאחר שנסמרו העדכנים הנ"ל בידי המשיבה, וסוכם כי החומר האמור בפסקה 15 שלעיל יועבר לידי של בא-כוח העורר – הצעתי לעורר לחזור בו מערכו, תוך שמירת זכויות וטענות. בא-כוח העורר, מסר בתגובה כי הוא עומד על הערר.

17. בתום הדיון הוריתי כי המשיבה תמסור, לאחר שתתקבל את תמליל חקירת המתלוונת, הודעה מעודכנת מטעהמה בכלל.

18. בתאריך 30.03.2017, המשיבה הגישה הודעה מעודכנת מטעהמה, ובמסגרתה נמסר כי לאחר השלמת החומר מתיק הפל"א היא הסכימה "למען זהירותו, ועל אף שהחומר המבוקש אינו נוגע במישרין לאישום הנוכחי", כלשונה, למסור להגנה גם את דוח סיקום חקירת הילדים מחקרת המתלוונת בתיק הפל"א. עוד היא הגישה לעיוני, במעטפה סגורה, את תמליל חקירת הילדים בתיק הפל"א.

19. בתאריך 02.04.2017, הוריתי כי נוכת האמור בה הודעה המעודכנת הנ"ל, בגדירה המשיבה הסכימה, כאמור, למסור לידי בא-כוח העורר חומרים נוספים, לצד החומר שעליו כבר סוכם בדיון – העורר יודיע האם העיר מתיתר, תוך שמירה על זכותו להגיש לבית המשפט המחויז הנכבד, במידת הצורך, בקשה מכוח סעיף 108 לחס"פ.

20. בתאריך 04.04.2017 בא-כוח העורר הודיע כי חרף הסכמתה של המשיבה להעביר לידי חלק מתיק הפל"א, הוא עומד על ערכו, ומבקש לקבל, בין היתר, את תמליל חקירת הילדים בתיק הפל"א, וכל חומר רלבנטי מחומר אוור שלום, מעבר لما שכבר נמסר לו. בהמשך, בא-כוח העורר הבahir כי הוא עומד על בקשתו לעין בכלל תיק הפל"א, ולא רק בתמליל חקירת הילדים של המתלוונת.

דין והכרעה

21. לאחר עיון בערר, בחומר שצורף לו, שמיית טענות בא-כוח הצדדים במסגרת הדיון, ועיון בחומר הרוב שהוגש לעיוני – הגיעתי לכלל מסקנה כי דין הערר – להידחות מבון זה שאין מקום למסור להגנה חומרים נוספים מעבר لما שנמסרו לה כבר בידי המשיבה ובהתאם להחלטתי בדיון.

אבי את נימוקי להחלטתי זו מיד בסמוך.

.22. סעיף 74(א)(1) ל^מ מורה כדלקמן:

"הגש כתוב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שהנשם הסמיכו לכך, לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן בראשית כל החומר שנאנסף או שנרשם בידי הרשות החקורת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" – לרבות ציון קיומו של חומר שנאנסף או שנרשם בתיק שאינו חקירה ושל חומר שנאנסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאנסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסין לפי כל דין; הי' בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצת... (ההדגשה שלי - ח"מ).

.23. בפסקתנו נקבע כי בביססה של זכות העיון בחומר חקירה עומדים, בין היתר, זכות היסוד למשפט הוגן, המחייבת להעניק לנשם הזרמנות מלאה להכין כראוי את הגנתו כנגד המויחס לו, ערך גילי האמת, וצמצום פעריו הכוחות המובנים בין התביעה לבין ההגנה במשפט פלילי (ראו: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר (23.01.2014) (להלן: עניין שיינר); בש"פ 2447/16 נפטולוביץ נ' מדינת ישראל (10.08.2016)). עוד נפסק כי הכרעה בשאלת אם חומר מסוים מהו "חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחס"פ, תיעשה, ככלל, על פי טיבו של החומר וזיהתו לסוגיות הנדנותה בהליך הפלילי, אשר במסגרתו הוא מבוקש, וזאת בהתאם למבחן של רלבנטיות (ראו: בש"פ 3099/13 אברהמי נ' מדינת ישראל (להלן: עניין אברהמי); עניין שיינר; בש"פ 16/2886 גורבן נ' מדינת ישראל (11.05.2016)). בהקשר לכך, המגמה בפסקתנו היא לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן רחב, כולל כל חומר הקשור במישרין, או בעקיפין לאישום. הבדיקה נערכת על פי פוטנציאלי ההגנה של הנשם. לכן, ככל, די בנגיעה עקיפה כדי להפוך את החומר ל"חומר חקירה", וזאת אף אם הוא מצוי בפריפריה של האישום (ראו: עניין שיינר; בש"פ 6507/09 קצב נ' מדינת ישראל (13.9.2009)). עוד נפסק כי מקרים בהם מתרשם בית המשפט על-פי מכלול השיקולים – ובראשם שאלת הרלבנטיות – כי החומר ראוי לשמש "חומר חקירה" על-פי טיבו – לא ימודד לרועץ מיקומו הפיזי (ראו: עניין אברהמי; בג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360 (2005)). בצד האמור, נקבע כי גם אין להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות, שהרלבנטיות שלהן ל התביעה הפלילית הנדונה היא רוחקה ושולית (ראו: עניין אברהמי; עניין שיינר).

.24. בפסקה נקבע עוד כי כאשר קיימת התנגדות בין זכותו של נשם למשפט הוגן לבין ההגנה על פרטיותם של עדים ושל קורבנות, יגבר משקלה של זכות הנשם למשפט הוגן. במקרים כזה בית-המשפט יורה על גilioו של החומר לנשם אף אם יהיה בכך ממש פגעה בפרטיות כאמור. עם זאת, ככל שמידת הרלבנטיות של החומר הראית להליך הפלילי אשר מתנהל נגד הנשם קטנה יותר, כך יש ליתן משקל גדול יותר לזכויותיהם של העדים ושל הקורבנות בצד האינטרס הציבורי המתבטא, בין היתר, הצורך בחשיפת עבירות (ראו: בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נת(4) 203 (2004); בש"פ 6695/11 מדינת ישראל נ' פלוני (27.09.2011)). בהקשר זה נקבע עוד כי עיון בתרשומות של מתלוונת שנערכו במסגרת הליך טיפולית ואפשר רק במקרים חריגים, בהם יש בכך כדי לסייע באופן ממש להגנת הנשם (ראו: בש"פ 8815/15 סעד נ' מדינת ישראל (10.05.2016)).

25. נקודת המוצא לעניינו מتبוססת על הקביעה כי "קיים חשש ממשי שגם בעניינו יש ספק באמינות המתלוונת" (ראו: פיסקה 30 להחלטה) ולפיכך הצורך לאפשר לעורר לבסס את הגנתו ולהיעזר בכל מסמך אפשרי, במידה והוא רלבנטי לעניין – גובר.

הנה כי כן, אדון להלן בכלל החומרים המבוקשים בעורר במסגרת של סעיף 74 לחס"פ (ראו: בש"פ 11042/04 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.2004); בש"פ 5320/13 מולקנדוב נ' מדינת ישראל (18.08.2013); בש"פ 2565/17 מדינת ישראל נ' פלוני (11.05.2017)). לבחינה זו אעbor מיד בסמור.

א. חומר אוור שלום

26. חומר אוור שלום מגולל את סיפור חייה של המתלוונת ושל קטינים אחרים המתופלים במסגרת ארגון אוור שלום במישור המשפחת, הטיפולי, הסוציאלי, הרפואי ועוד. חSHIPתם של חומרים אלו, כרוכה, מעצם טבעה, בפגיעה קשה בפרטיותה ובכבודה של המתלוונת, כמו גם של צדדים שלישיים. בנסיבות המקירה, לאחר שעניינתי בחומר אוור שלום, ולאחר שאיינתי בין האינטרס של העורר בניהול הגנתו לבין האינטרס של המתלוונת שעולה להיגע מחSHIPת החומר – לא רأיתי לנכון למסור להגנה חומר נוסף שכן בחומר אוור שלום, בחלוקת הרלבנטיים ממנו לעורר, יש לכל היותר – חזרה על מה שכבר מצוי בידי בא-כוח העורר, כאשר מנגד, חSHIPת חומר נוסף עלולה לגרום באופן ממשי בפרטיותם ובכבודם של המתלוונת, וכן בקטינים ובקטינות אחרים. לפיכך, באיזון האינטרסים השונים – לא רأיתי הצדקה לחושף חומר נוסף בהקשר זה בפני ההגנה.

ב. תיק הפל"א

27. המשיבה הודיעה, כאמור, כי היא החליטה "למען הזהירות" למסור לבא-כוח העורר את דוח סיכום חקירת הילדים מחקירת המתלוונת, ואת הערכת המהימנות מתיק הפל"א. בא-כוח העורר ביקש לקבל לעיונו, מעבר למה שכבר נמסר לו – את תיק הפל"א במלואו, לרבות תמליל החקירה. לאחר שעניינתי ביתר החומרים המצויים בתיק הפל"א – הגיעתי לככל מסקנה כי אין ביורו החומרים המבוקשים בהקשר זה כדי לקדם את הגנתו של העורר, ועל כן אין מקום לגלוותם לבא-כוח העורר.

28. נכון כל האמור – העורר נדחה במובן זה שמעבר לחומרים שנמסרו כבר להגנה, לרבות בהתאם להחלטתי בדיון – לא מצאתי הצדקה למסור לעורר חומר נוסף.

29. ככל שיתעורר בcourt צורך, הרי שכפוף לאמור בהחלטה זו – לבא-כוח העורר שמורה האפשרות להגיש בהמשך המשפט בקשה לפי סעיף 108 לחס"פ, אשר טובא בפני המותב הדן בתיק העיקרי, והוא יכריע בה לפי מיטב שיקול דעתו.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ח (25.1.2018).

המשנה לנשיאה
